

3) För det fall den andra frågan skall besvaras så, att klaganden skulle ha getts möjlighet att teckna ett anställningsavtal, uppkommer följande fråga:

Vilka rättsföljder får en konstaterad diskriminering på grund av nationalitet?

(¹) EGT L 257, s. 2, svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale (Italien) den 20 februari 2007 – Ecotrade spa mot Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

(Mål C-95/07)

(2007/C 117/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale (Italien).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ecotrade spa

Motpart: Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

Tolkningsfrågor

1) Skall artiklarna 17, 21.1 och 22 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG (¹) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund tolkas så att de utgör hinder för en nationell bestämmelse (i förevarande fall artikel 19 i presidentdekret nr 633 av den 26 oktober 1972), som innebär att rätten till avdrag för den mervärdesskatt som en skattskyldig person skall betala inom ramen för sin näringsverksamhet måste utnyttjas inom en viss tid (två år) och vid äventyr av att avdragsrätten annars förfaller, särskilt i fråga om situationer där skattskyldigheten avseende ett förvärv av en vara eller en tjänst inträder till följd av systemet för omvänd skattskyldighet som innebär att myndighetens frist (fyra år enligt artikel 57 i presidentdekret 633/72) för att uppbära skatten är längre än näringsidkarens frist för att utnyttja sin avdragsrätt, som förfaller när fristen löpt ut?

2) Skall artikel 18.1 d i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 tolkas så att den utgör hinder för en nationell bestämmelse, i vilken föreskrivs en frist (som endast

gäller den skattskyldiga personen) för att utnyttja den avdragsrätt som föreskrivs i artikel 17 i samma direktiv – vilket föreskrivs i artikel 19 i presidentdekret 633/72 – i samband med att sådana ”regler” som avses i artikel 18 i direktivet fastställs inom ramen för systemet för omvänd skattskyldighet, som regleras i artikel 17.3 samt artiklarna 23 och 25 i presidentdekret 633/72?

(¹) EUT L 145, 1977, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale (Italien) den 20 februari 2007 – Ecotrade spa mot Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

(Mål C-96/07)

(2007/C 117/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale (Italien).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ecotrade spa

Motpart: Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

Tolkningsfrågor

1) Skall artiklarna 17, 21.1 och 22 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG (¹) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund tolkas så att de utgör hinder för en nationell bestämmelse (i förevarande fall artikel 19 i presidentdekret nr 633 av den 26 oktober 1972), som innebär att rätten till avdrag för den mervärdesskatt som en skattskyldig person skall betala inom ramen för sin näringsverksamhet måste utnyttjas inom en viss tid (två år) och vid äventyr av att avdragsrätten annars förfaller, särskilt i fråga om situationer där skattskyldigheten avseende ett förvärv av en vara eller en tjänst inträder till följd av systemet för omvänd skattskyldighet som innebär att myndighetens frist (fyra år enligt artikel 57 i presidentdekret 633/72) för att uppbära skatten är längre än näringsidkarens frist för att utnyttja sin avdragsrätt, som förfaller när fristen löpt ut?

2) Skall artikel 18.1 d i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 tolkas så att den utgör hinder för en nationell bestämmelse, i vilken föreskrivs en frist (som endast gäller den skattskyldiga personen) för att utnyttja den avdragsrätt som föreskrivs i artikel 17 i samma direktiv – vilket föreskrivs i artikel 19 i presidentdekret 633/72 – i samband med att sådana ”regler” som avses i artikel 18 i direktivet fastställs inom ramen för systemet för omvänd skattskyldighet, som regleras i artikel 17.3 samt artiklarna 23 och 25 i presidentdekret 633/72?

(¹) EUT L 145, 1977, s. 1.

Talan väckt den 26 februari 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-112/07)

(2007/C 117/07)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. De Persio och M. Condou-Durande)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2004/80/EG (¹) av den 29 april 2004 om ersättning till brottsoffer genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2004/80/EG löpte ut den 1 januari 2006, med undantag av artikel 12.2 i direktivet, där datumet för införlivande fastställdes till den 1 juli 2005.

(¹) EUT L 261, s. 15.

Överklagande ingett den 27 februari 2007 av Selex Sistemi Integrati S.p.A. av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 12 december 2006 i mål T-155/04, Selex Sistemi Integrati S.p.A. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-113/07 P)

(2007/C 117/08)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Selex Sistemi Integrati S.p.A. (ombud: advokaterna F. Sciaudone, R. Sciaudone och D. Fioretti)

Övriga part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 12 december 2006 i mål T-155/04 och återförvisa målet till förstainstansrätten för att avgöras i sak mot bakgrund av de riktlinjer som domstolen tillhandahåller, och
- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna i förevarande mål och i mål T-155/04.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan gör klaganden gällande en rad rättsliga fel avseende förfarandet och målet i sak.

Rättsliga fel avseende förfarandet

Vad gäller de rättsliga felen som förstainstansrätten begått avseende förfarandet, gör klaganden gällande

- åsidosättande av artikel 116.6 i förstainstansrättens rättegångsregler, genom att rätten låtit Eurocontrol ta del av handlingarna i målet och att inge ett skriftligt yttrande,
- åsidosättande av artikel 48.2 i förstainstansrättens rättegångsregler, genom att de faktiska omständigheter som lagts till grund för beslutet att inte ta upp de nya grunder klaganden anfört till prövning i sak,
- åsidosättande av artikel 48.2 i förstainstansrättens rättegångsregler, genom att inte ha tagit hänsyn till kommissionens uppträdande när den beslutade att inte ta upp de nya grunder klaganden anfört till prövning i sak, och